

A MÁSE KÍVÁNÁSÁNAK BÜNE

Kedves P. testvér. {3T 544}

Ismét próbállak figyelmeztetni, hogy törekedj komolyan elnyerni a mennyek országát. Figyelmeztetést figyelmeztetés után kaptál, mégsem hallgattál rájuk. De, még ha most bűnbánatot tartanál elmúlt helytelen viselkedésed miatt, ha az Úrhoz fordulnál, talán nem lenne késő helyesbítened hibáidat. Jó ideje már, hogy gondolkodásod minden erejét a pénzszerzésre fordítod. Imádod a pénzt. Ez az istened. Isten vesszője fejed felett lebeg. Büntetései bármely percben utolérhetnek, s akkor készületlenül szállsz a sírba, a világ romlottságától szeplős és szennyes ruhában. Milyen is jelenleg. a mennyei feljegyzés rólad? Minden összeharácstolt dollár, mind megannyi szem a láncban, mely e szegény világhoz köt. A nyereség utáni vágyad szenvedéllé nőtt. Fő gondod, hogy miként markolhatnál magadnak még több pénzt. Félelmetes életed volt, melynek elrettentő figyelmeztetésként kellene állnia azok számára, akik eltűrik, hogy a világ szeretete hatalmába vegye lelküket. Te mára a pénzisten rabszolgája lettél. Mit mondasz majd, ha a Mester számadásra von vagyongazdálkodásról? Eltűrted, eltűröd, hogy a pénzszerzés szeretete váljék életed uralkodó eszméjévé. Annyira megrészegetél a pénz szerelmétől, mint az iszákos a szeszestaltól. {3T 544.2}

Jézus könyörgött, hogy kíméljék meg kissé a meddő fát, s én is még egyszer kérek, láss hozzá, de ne lanyhán, hanem a leglelkismeretesebben, hogy elnyerd Isten országát. Menekülj az ördög csapdájából, mert elhangzik felőled a mennyben: „Hozzánőtt bálványaihoz, hagyjátok magára.” A pénz valamennyi hasonló szerelmese így fog egy nap keserű kínok közt sírni: „Jaj, a csalóka gazdagság. Pénzért adtam el üdvösségemet.” Egyedüli reményed, ha erőteljes lépéseket teszel, ha sarkon fordulsz. Hívd segítségül akaraterődet, melyet annyi időn át a rossz irányban használtál. Használd most az ellenkező irányban. Ez az egyedüli út, melyen legyőzheted bírvágyadat. {3T 544.3}

Isten utakat nyitott, melyeken le lehet győzni a pénz szerelmét - a jótékonyság tetteinek végzésével. Életed azt hirdeti, hogy többre becsüled a világi gazdagságot, mint a romolhatatlan kincseket. Ezt mondja a viselkedésed: „Búcsút mondok a mennynek, búcsút az örök életnek. A világot választom.” A jelen nyereségéért elcseréled az értékes igazgyöngyöt. Isten intései ellenére, annak ellenére, hogy gondviselése mintegy a sötét folyóba helyezte lábadat, még mindig akarod, mered tovább melengetni pénzt kedvelő vonásaidat? Rosszra fordított életed utolsó tetteként még most is rá fogsz-e szedni embereket, és magadnak venni, ami más jogos javadalmá? Azzal áztatod-e magad, hogy igazságot szolgáltatasz testvérednek? A rászedés és falhoz állítás további tettét fűzöd-e azokhoz, melyet eddig neved ellen jegyeztek a mennyben? Tényleg Isten megtorló büntetéseinek kell lesújtani rád, tényleg figyelmeztetés nélkül kell felszólítani téged, hogy haladj át a sötét vizeken? {3T 545.1}

Üdvözítőnk gyakran és szigorúan megróttá az irigység bűnét. „Meglássátok - mondta -, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget, mert nem a vagyonnal bővelkedésben van az embernek élete.” Majd folytatta: „Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. Azért magában okoskodott, mondván: Mit cselekedjem, mert nincs hová takarnom termésemet. Ezt cselekszem: Csűrjeimet lerontom, s nagyobbakat építek és azokba takarom gabonámat és javaimat. És ezt mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak, sok esztendőre eltéve, tedd magad kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél. Mondta pedig néki az Isten: Bolond, ez éjjel elkéri a te lelkedet tetőled, amiket pedig készítettél, kiéi lesznek? Így van dolga annak, aki kincseket takar magának, és nem az Istenben gazdag.” {3T 545.2}

Isten azt rendelte el népének, hogy jövedelmünk tizede az övé legyen. Így szól hozzájuk: Nektek adom a kilenc részt, a tizedet pedig magamnak kérem. Hanem a gazdag ember magának tartotta meg ezt a tizedet. Ha nem ezt tette volna, ha mindenekfelett Istent szerette volna, ahelyett, hogy magát szerette, szolgálta, nem harácstolt volna össze akkora vagyont, hogy nem lett volna elég helye a befogadására. Ha ínségben levő testvéreinek adta volna javait, hogy szükségleteikről gondoskodják, nem lett volna szükség lebontani a csűröket, nem kellett volna nagyobbakat építenie. Helyettük ő azonban semmibe vette Isten törvényének elveit. Nem szerette az Urat teljes szívéből, sem felebarátját, mint magát. Ha úgy használta volna fel vagyonát, mint Istentől jótékony célokra kölcsönzött áldást, akkor a mennyben gyűjtött volna kincset, a jótettekben gazdagodott volna. {3T 546.1}

Az élet hossza és hasznossága nem földi vagyonunk összességéből áll. Akik jóra fordítják gazdagságukat, nem tartják szükségesnek tetemes vagyont harácsolni össze a világon. Mert a vagyon, melyet Isten ügyére fordítanak, s amit Krisztus nevében az ínségben lévőknek juttatnak, azt Krisztusnak adják, s ő beteszi a mennyei pénztárba, ki nem merülő erszényekbe. Aki ezt cselekszi, az Istenben lesz gazdag, s a szíve is ott lesz, ahol a kincse. Aki alázatosan az adományozó tiszteletére fordítja, amit Isten juttatott neki, aki nagylelkűen adakozik, amint ő is bőkezűen kapott, az minden ügyében méltán békének és bizonyosságnak örvendhet, annak, hogy Isten keze jóságosan áll felette, maga pedig Isten pecsétjét viseli, elnyeri az Atya jóváhagyását. {3T 546.2}

Sokan sajnálkoztak Isten Izráelének sorsán, amiért az évi bőkezű adakozások mellett rendszeresen tizedet is kellett fizetniük. A mindenben bölcs Isten jól tudta, hogy az adakozásrendszer felel meg leginkább gondviselésének, ezért erre adott népének utasítást. Hiszen mindig bebizonyosodik, hogy a kilenc-tized többet ér nekik, mint a tíz érne. Akik javaiknak Istentől visszatartásával akartak gazdagodni, vagy nyomorék, sánta, vak vagy beteg áldozat hozatalával, azokat elkerülhetetlenül veszteség érte. {3T 546.3}

A gondviselés, bár láthatatlan, tevékenyen részt vesz az emberek ügyeiben. Isten keze felvirágoztathat, vagy akadályozhat. Gyakran visszatartja, az egyiket, míg a másikat felvirágoztatja, ez az emberek vizsgálása és próbálása végett történik, s felfedni szívüket. Az Úr engedi, hogy az egyik testvért balszerencse érje, s a másikat felvirágoztatja, hogy vajon a megsegített Isten félelmét tartja-e szeme előtt, teljesíti-e az Igéjében megparancsolt kötelességét, s úgy szereti-e felebarátját, mint önmagát. Megsegíti-e szegényebb testvérét, mert szeret jót tenni? A nagylelkűség és jótékonyság tetteivel Isten célja gyengédnek és szánakozónak tartani meg az emberek szívét, s bátorítani bennük az egymás szívükön viselését, egymás iránti szeretetet. Mert ezzel Mesterüket követik, aki szegény lett értünk, hogy nyomora által meggazdagodhassunk. A tizedfizetés tartós elven alapul, s az emberek áldása a célja. {3T 547.1}

Az Úr azért vezette be az adakozás rendszerét, hogy súlyos bünt előzzön meg vele. Irigységet és kapzsiságot. Krisztus látta, hogy dolgaink végzése közben a gazdagság szeretete lenne a legnyomósabb ok, mely gyökeresen kitépné szívünkéből az istenfélelmet. Látta, hogy a pénz szerelme mélyen és keményen megfagyasztaná az emberek lelkét, elrekesztve a nagylelkű hajlamokat, bezárva szívünket a szenvedők s elesettek szükségletei előtt. „Meglássátok - figyelmeztetett gyakran -, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget.” „Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak!” Üdvözítőnk gyakran elismételte ezt, és szabatos figyelmeztetései szöges ellentétben állnak hitvalló követőinek tetteivel, akik leplezetlen mohóságot tanúsítanak a meggazdagodás iránt, s kimutatják, hogy Krisztus szavai leperegnek róluk. A másé kívánása az utolsó idők egyik legelterjedtebb bűne, s bénító hatással telepszik a lélekre. {3T 547.2}

P. testvér, a vagyon kívánása gondolkodásod fő kérdése. A pénzszerzés szenvedélye eltompított benned minden magasatos és nemes szempontot. Közönyössé tesz mások szükségleteivel és javával szemben. Csaknem olyan érzéketlenné tette magadat, mint valami vasdarab. Aranyod és ezüstöd rákfene, emésztő rákfene lett lelkednek is. Ha adakozó kedved együtt növekedett volna gazdagságoddal, akkor csak eszköznek tartanád a pénzt, amivel jót tehetsz. Üdvözítőnk, ismerve az embereket irigység alakjában fenyegető veszélyt, biztonsági szelepről gondoskodott e rettenetesre méltó gonoszság ellen. Úgy rendezte a megváltás tervét, hogy jótékonysággal kezdődjék, s jótékonyság fejezze be. Krisztus magát ajánlotta kimondhatatlan áldozatul. Ez magában s magától értetődően ellene szól az irigységnek, helyette a jótékonyságot magasztalja fel. {3T 547.3}

Az önzés és irigység bűne ellen Isten gyógyírja a folytonos, magunkat megtagadó jótékonyság s adakozás gyakorlása. Isten azért vezette be a rendszeres adakozást, hogy fenntartsa művét, s enyhítse a szenvedők és ínségesek nyomorúságát is. Azért rendelte el, hogy az adományozás szokássá váljék, hogy ellensúlyozza az önzés veszélyes és csalóka bűnét. A folyamatos adakozás halálra éhezeti az irigységet. Isten rendelése szerint a rendszeres adakozás célja elszakítani az irigytől a gazdagságot, olyan gyorsan, hogy amint szert tesz rá, úgy az Úrnak szentelje, ami az Urat illeti. {3T 548.1}

Az Úr rendelte el e rendszert, hogy az emberek naponta adakozzanak jövedelmükből, s félretehessék Urunknak minden hasznuk bizonyos részét. Isten rendszeres adakozásra rendelt terve sorvasztja az irigységet, s erősíti a jótékonyságot. Ha vagyonuk növekszik, akkor még az istenfélelmet vallók is beleszeretnek pénzükbe. Minél többre tettek szert, a gyűjtés annál kövérebbre hizlalja az irigységet, s e gonoszságok egyre gyarapodnak a

művelésükkel. Isten jól ismeri fenyegető veszélyünket, ezért olyan védelemmel kerített körül, mely megakadályozza romlásunkat. Az Úr elvárja, hogy ne fáradjunk bele a jócselekedetekbe, hogy a jótettek szokásának hatalma megtörje az ellenkező irányú szokás erejét. {3T 548.2}

Isten elvárja, hogy minden héten adakozzunk nemes célokra, amint a jó gyakori cselekvésével csevegő patakként megáradjon szívünk, s ne hagyjuk elzáródni. A jótékonyság a gyakorlással egyre nő, erősödik, míg elvvé nem válik, s el nem uralkodik lelkünkön. Lelkiségünkre hallatlanul veszélyes meghagynunk akár a legszűkösebb helyet az irigység és önzés számára. {3T 548.3}

Isten szava gyakran emlegeti az áldozathozatalt. A gazdagság az Urtól van, ezért őt is illeti meg. „A gazdagság és dicsőség mind tetőled vannak.” „Enyém az ezüst és enyém az arany, mondja a seregek Ura.” „Enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az ezernyi hegyeken.” „Az Úr a föld és annak teljessége, a föld kerekessége s annak lakosai.” Az Úr, a te Istened ad erőt és képességet, hogy gazdagságot szerezz. {3T 549.1}

A gazdagság magában véve mulandó és ki nem elégítő. Az Úr figyelmeztet, hogy ne bízzunk a bizonytalan gazdagságban. „A gazdagság bizonyára szárnyakat növeszt, és már el is tűnt előled.” „Ne gyűjtsetek kincset a földön, ahol moly és rozsda emészt, ahol tolvajok betörnek és lopnak.” {3T 549.2}

A gazdagság nem hoz enyhülést az ember legsúlyosabb bajára. „Nem használ a vagyon a haragnak idején.” „Ezüstjük, aranyuk nem mentheti meg őket az Úr haragjának napján.” „Vigyázz, félre ne vezessen a bőség, a gazdag váltságdíj el ne tántorítson.” Ez a figyelmeztetés fivérem, a te esetedre szól. {3T 549.3}

P. testvér, mennyiben gondoskodtál örök életedről? Gyűjtöttél-e biztos alapot a jövőre, mely megszerzi neked az örök boldogságot? Jaj, bárcsak felrázna téged az Úr! Kedves fivérem, bárcsak komolyan hozzáfognál, most azonnal, hogy nyereséged és gazdagságod egy részét eljuttasd Isten kincstárába! Hiszen egyetlen forint sem a tied belőle, hanem mind az Istené. Te mégis igényt tartasz arra, amit Isten csupán kölcsönadott, hogy jótéteményekre szenteld. Nagyon rövid már az idő. Készülődj hát minden erőddel. Ha most megtérsz, bűnbocsánatot nyerhetsz. Lazítsd meg a földi kincsekhez ragaszkodásodat, szeresd szívből Istent. Feltétlenül meg kell változnod. Gyötrődj lelkedben Isten előtt. Ne törődj bele, hogy örökre elpusztulj, hanem feszítsd meg erődet az üdvösség elnyeréséért, mielőtt örökre későn lenne. {3T 549.4}

Ma még nem késő, hogy helyrehozod mulasztásaidat. Azzal bizonyítsd be, hogy megbántad múltban elkövetett helytelen tetteidet, hogy jóváteszed mulasztásaidat. Ha megrövidítettél valakit, kárpótold őket, amint az emlékezeted szolgál. Ez egyedüli reményed, hogy elnyerd Isten megbocsátó szeretetét. Olyan lesz ez, mintha jobb szemedet vájnád ki, vagy jobbodat metszened le, mégsem áll más út nyitva előtted. Többször megpróbáltál tenni valamit erről, de semmire sem mentél, mert szereted a pénzt, noha egy részét nem becsületesen szerezted. Nem voltál hajlandó az összeg visszaadásával jóvátenni a múltat. Mikor hajlandó leszel, akkor lesz reményed. Ha életed kevés hátralévő idején úgy folytatod, mint eddig, akkor semmi reményed sincs, akkor mindkét világot elveszted. Látni fogod ugyan, hogy Isten szentjei megdicsőülnek a mennyi városban, de téged kívül rekesztenek. Nem lesz részed a drága életben, melyet Jézus végtelen áron vásárolt meg neked, de melyet te olyan kevésbé becsültél, hogy földi kincsekért odaadtad. {3T 549.5}

Kevés idő van már csak hátra. Megteszed-e, amit tenned kell? Megváltozol-e? Vagy teljesen készületlenül halsz meg, a pénzt imádvá, gazdagságoddal kérkedve, feledve Istent és a mennyet? Félszívvél vívott tusa, erőtlen próbálkozás nem apasztja el világ iránti szeretetedet. Jézus segíteni akar rajtad. Minden őszinte igyekezetedben közel áll majd hozzád, és megáldja erőfeszítésedet. Erősen törekedned kell, máskülönben elveszel. Figyelmeztetek, percig se halogassad a dolgot, hanem azonnal fogj hozzá. Kapzsiságoddal és becstelen üzleteléseddal már régen csupán gyalázatot hozol a keresztény névre. Mostantól kezdve tiszteletet vívhat ki a keresztény névnek, ha az ellenkező irányba törekszel, ha nyilvánvalóvá teszed mindenekelőtt, hogy oly hatalom rejlik Isten igazságában, mely igenis átalakítja az ember természetét. Isten erejével menteni tudnád lelkedet, ha akarod. {3T 550.1}

Kötelesség vár rád, melynek végzéséhez azonnal hozzá kell fognod. Sátán melléd fog szegődni, mint Krisztus mellé is odaszegődött a kísértés pillanatában, hogy érvekkel győzzön le, megrontva belátásodat, megbénítva az iránti érzékedet, hogy mi helyes, mi nem. Ha helyesen cselekszel egy alkalommal, ne várd meg, míg

érveléseivel az ördög lehengerli jó szándékaidat. Annyi ideje uralkodik rajtad az önzés és irigység, hogy nem bízatsz meg magadban. Nem szeretném, ha elvesztenéd a mennyet. Elvonultatták előttem életed önző cselekedeteit – cselszövéseidet, számolgatásaidat, adás-vételeidet, s hogy mennyire kihasználod testvéreidet s embertársaidat. Isten lejegyeztetett könyvébe minden esetet. Imádkozzál hát, hogy juttassa eszedbe, hol szedtél rá, hol csaptál be embereket, azután tarts bűnbánatot és tedd jóvá a múltat! {3T 550.2}

P. testvér, segítsen meg az Isten, mielőtt túl késő lenne! {3T 551.1}

***** {3T 551}